Ч. 157. Второк 16 липня (29 липня) 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с

Вісти політичні.

(Вигляди австро-угорскої угоди. — З буковиньского сойму).

Вигляди автуо-угорскої угоди — пише „Руслан“ — суть в тій хвили користні. В справі торговлї худобою, яку висунено на перший плян, осягнено порозуминє, а можна сподївати ся, що й в инших справах, які відносять ся до митово-торговельного союза, дійде до порозуміня. Але допустім, що всьо то буде осягнене, що угода прийде на дневну чергу в парляментах. Щож тоді? В тій хвили зміняє ся положенє в некористь д-ра Кербера, позаяк він має раду державну, в якій зовсім не є обезпечене ухваленє угоди. Зовсім инше становище має Сель, він має кріпку більшість в угорскім соймі, якою орудує по своїй волї. Тимчасом в австрийскій радї державній з внесенєм угоди на дневний порядок виступають всї ті трудности і перепони, які лише з великим трудом і обачностию можна усунути. Не поможуть тут упімненя, що в таких хвилях, коли розходить ся о спільні інтереси цілої Австриї, повинна би рада державна бути згідною, бо др. Кербер нераз вже накликав до єдности. Розходить ся о то, щоби нарад над угодою в раді державній не спинювано. Тут виступає справа ческо-німецкого национального порозуміня. Вже перед кінцем весняної сесиї Чехи пригадували правительству ту справу, а після вістий ческих дневників є вже готовий вибір, що має бути основою ческн-німецких переговорів, які мають відбути ся у вересни.

Становище Німців в тій справі ясне. Наколи они займуть прихильне становище, зроблять сим державі важну прислугу, покажуть ся сторонництвом державним. Але сегодня нїхто не хоче радо грати ролї державного сторонництва. Однак справа австро-угорскої угоди є і для виборців так важна, що всякий розумний виборець мусить одобрити, наколи посли задля национальних суперечок не понехають важних інтересів держави, які дотикають і кождого народу. В інтересї всїх народів є справедлива угода. Розходить ся тут отже о те, щоби інтереси народні погодити з державними.

Инше становище мають Чехи. Їх популярність, їх політичне єствованє вимагає, щоби щось осягнути перед угорскою угодою, они бажають і потребують якогось успіху. На нїчо не здасть ся, накликувати їх до саможертви задля державних інтересів. Їм грозять радикальні елементи, які висше ставлять обіцянки і национальні придбаня, як спільні інтереси. Ческі посли наразили би ся, як один з них висловив ся на „політичне каменованє“.

Чехи мусять отже осягнути якісь уступки, наколи радикали не мають змести їх табору. То положенє повинно довести до якоїсь основи порозуміня. Лише не повинні ческі проводирі дуже напинати струни, бо тоді Німців пірве нетерпличка. Наколи би не дійшло у вересни до такого порозуміня, тоді непеременно наступила би катастрофа, за яку спала би велика одвічальність на Чехів, они нїчого би не осягнули, а втратили би богато.

Буковиньский сойм ухвалив на засїданю в середу такі внесеня соймової комісиї шкільної: 1. завізвати правительство, аби оно управильнило вакациї так, щоби частина їх припадала на час найважнїйших робіт господарских; 2. завізвати виділ краєвий, аби на слїдуючій сесиї предложив нарис закону о управильненє учительскої платнї, котра би відповідала вимогам часу; 3. жадати від правительства державного додатку до шкільного фонду краєвого; 4. завізвати краєвий виділ, аби по можности вже на слїдуючій сесиї сойму предложив начерк дисциплїнарного закона для учителїв народних; 5. завізвати краєвий виділ, щоби предложив начерк закона про засноване

---

22)

ФОМА ҐОРДЄЄВ.

(З російского — Максима Ґоркого).

(Дальше.)

„Боїть ся він, чи нї?“ — спитав себе Фома, і задумав сь, споглядаючи зпід лоба на старця...

— Так, хлопче! Подумай!.... — покивуючи головою, говорив Щуров, — подумай, як жити тобі.... Капітали в серцю маєш малі, а розмах великий! Уважай, щобись сам перед собою не збанкротував! о-хо-хо-хо!

— По чім ви знаєте, що я маю в серцю? — понуро сказав Фома, обиджений єго сьмїхом.

— Вже я виджу! Я всьо знаю.... бо живу від давна! О-о-хо-хо! Як довго я жию. Дерева виросли, їх зрубали і доми з них побудовали.... навіть доми постаріли ся, а.... а я всьо то видів, і все живу.... І як згадаю нераз житє своє, то подумаю: невжеж то один чоловік міг стілько здїлати? Невжеж я все то пережив?....

Старий суворо поглянув на Фому, покивав головою і замовк...

Стало тихо. За вікном, на криші дому щось легко затріщало; шум колїс і глухий говір людий нїс ся з долини, з улиці. Самовар на столї бренїв сумну пісню. Щуров нерухомо дивив ся в стакан з чаєм, погладжував бороду, і чути було, що в груди у него хрипить, якби якийсь тягар там котив ся.

— Чи тяжко тобі жити без вітця? — роздав ся єго голос.

— Привикаю.... — відповів Фома.

— Ти богатий.... а як Яков умре, будеш ще богатший.... всьо тобі запише....

— Не треба менї....

— А щож стане ся з тим? Одна донька у него.... і ту доньку повинен би ти засватати.... А що она тобі хрестна і молочна сестра, нїчого не шкодить! Се дасть ся полагодити.... От оженив би ся ти.... бо до чогож знов таке житє? Чей не без того, щобись не заходив собі з женщинами.

— Нї....

— Говори! Е-хе-хе!.... Вимирає купецтво.... Сказав менї один лїсничий, — бреше він, чи нї, все одно, — що давнїйше всї собаки вовками були і виродили ся в собак.... Так також і в нашім станї. Також всї ми скоро собаками будемо. Науки із учимо, цилїндри на голови насадимо, і все там, що потреба, задїлаємо длятого, щоби наш вигляд стратити. І нїчим нас від других людий не відріжниш.. . завели такий порядок, щоби всїх дїтий в ґімназиясти віддати.... І купців, і дворян, і міщан, всїх під одну міру підганяють.... одїнуть їх в сїру одїж і учать всїх одної науки.... плекають чоловіка, як дерево. На що то все? Нїхто не знає.... І поліно одно від пругого хоч сучком відріжняє ся.... а тут хотять людий так обстругати, щоби всї мали то саме лице.... Скоро нам, старим, прийде конець.... так, так! Може нїхто вже й не повірить по пятьдесятьох лїтах, що на сьвітї жив я.... Ананій, син Савви, про прізвищу Щуров.... так єсть! І що я, Ананій, кромі Бога, нікого не бояв ся.... І що був я в молодости мужиком, а землї мав я дві десятини з одною чвертиною, а під старість накупив одинайцять тисяч десятин і всьо лїсом.... а гроший може два мілїони рублїв зібрав....

— Ось все говорять: гроші! — сказав Фома з невдоволенем. — А яка з них радість чоловікови?

— Гм.... — забурмотів Щуров. — Злий з тебе буде купець, коли ти сили гроший не розумієш....

— Хто єї розуміє? — спитав Фома....

— Я! — переконуючо сказав Щуров, і кождий розумний чоловік.... Яшка розуміє.... Гроші? Се, молодче, дуже много! Ти розложи їх перед собою і подумай, що они містять в собі? Тоді ціймеш, що все те єсть спла людска, все те єсть розум людский. Тисячі людий в гроші твої житє вложили і вложать ще тисячі.... А ти можеш їх, всї ті гроші, в печ кинути, і дивити ся, як они будуть горіти.... І будеш ти, в ту хвилю, паном могучим себе уважати....

— Того не роблять....

— Тому, бо дураки гроший не мають.... гроші пускають в дїло.... коло дїла нарід кормить ся.... А ти над всїм тим надпан еси паном.... Бог чоловіка на що сотворив? На то, щоби чоловік до него молив ся.... Він був сам один, і Єму самому одному скучно стало.... ну, і захотїлось власти.... А що чоловік, як сказано, сотворений єсть по образу і по подо-

шкіл виділових на Буковині; 6. жадати від правительства розширеня волоских паралєльок при Сучавскій ґімназиї на висші кляси; 7. жадати від правительства, щоби перетворити волоскі і рускі паралєльки черновецких ґімназий на самостійні ґімназиї; 8. щоби основано волоску ґімназию в Кимполюнзї; 9. щоби приготовляючу волоску клясу при Сучавскій ґімназиї поділено на два відділи; 10. щоби отворено німецку приготовляючу клясу для сільских дітий при одній з буковиньских ґімназий; 11. щоби з роком 1903/4 в серетскій ґімназиї отворено 5. клясу; 12. щоби взяти під розвагу отворенє низшої реальної школи в Сучаві; 13. щоби стипендиї питомців учительскої семинариї в Чернівцях передано бурсам (рускій, волоскій і німецкій) в Чернівцях, котрі би за те удержували питомців і 14. щоби переведено цілковите управильненє науки польскої мови і релїґії в бук. школах.

Новинки.

Львів дня 28 го липня 1902.

— **Іменованя.** П. Міністер просвіти признав VIII рангу отсим професорам середних шкіл: Флоьр. Лозиньскому в ґімназиї в Яслї, Стан. Зарембі в I. ґімн. в Коломиї, Франц. Хованцеви і Ник. Мазановскому в ґімн. сьв. Яцка в Кракові, Франц. Бізоньови, Стан. Романьскому і др. Вінк. Сьмяловскому в IV ґімн. у Львові, Тад. Левицкому, Ферд. Бостльови і кс. Ів. Гнатовскому в V ґімн. у Львові, Ів. Малиновскому, Сев. Зарицкому і Олексї Яремі в II. ґімн. в Перемишли, кс. др. Брон. Каракульскому в ґімн. в Ряшеві, Ант. Божемскому в ґімн. в Сяноцї, кс. др. Франц. Сьвідерскому в реальн. шк. в Кракові, кс. др. Ів. Слюзарови і Ем. Бернардови в реальн. шк. у Львові, Ґенр. Конії в II ґімн. у Львові, і Войт. Гессому в ґімн. в Бродах.

— **Відпустки і стипендиї для Русинів** в цїлях габілїтациї. На зимовий піврік 1902/3 одержали відпустки і стипендиї по 800 К для підготованя до габілїтациї: др. Іван Копач, проф. клясичної фільольоґії в акад. ґімн. у Львові і др. Володимир Левицкий проф. математики в ґімн. в Тернополи; стипендийну запомогу в квотї 500 К одержав др. Ярослав Грушкевич для дальших студий на клїніках очних у Відни і Липску.

— **Смерть від суниць.** Антін Василь Робак дозорець дому при ул. Замарстинівскій під ч. 16 вийшовши вчера о 6 год. рано з дому до роботи, вступив по дорозї до нареченої і з'їв там таріль суниць. Зараз по тім дістав болїв і помер до 10 год. Тїло відставлено до трупарнї судової, де має бути переведена обдукция.

— **Огонь.** В ночи з дня 24 на 25 с. м. вибух огонь на фільварку в Шельпаках пов. збараского власности п. Никоровича а в посесиї у Маркуса і Рудольфа Вайсґрасів і згоріла стодола з молотільнею, два стоги збіжа, знаряди рільничі і 400 м. дерева опалового. Шкода лиш в малій части обезпечена. Причина огню незвістна.

— **Коноводи.** В Дрогобичи придержав полїциян дня 16 с. м. за рогаткою Дмитра Шнайдера з Улична і Володимира Чабана, що гнали пару коний до міста. Коли полїциян спитав їх куда они женуть конї, то відповіли, що до повітового ветеринария Луцкого. Але що ветеринар Луцкий перенесений вже з Дрогобича, то полїциян набрав підозріня і задержав обох разом з кіньми. Незадовго прийшов за ними і власититель коний, господар із Заплатина під Стриєм, котрому пропали були конї з пасовиска. Аж тоді оба злодїї признали ся, що то они украли конї з пасовиска і їх відставлено до суду.

— **Чоловік без серця.** В Бориславі — як доносить „Tygod. samborsko-drohob." — дня 19 с м. около 9 год. рано занедужав жебрак Микита Шуст положив ся під паркан копальнї Ваґановского. Вертільник тої копальнї Рудольф Чесняк побачивши лежачого Шуста казав своїм помічникам Францови Топольскому і Кароли Янковскому взяти шмату вмочити в ропі і кинути жебракови на лице. Помічники зразу не хотїли, але на виразний приказ кинули шмату на бідолаха а Чесняк взяв ще коновку з водою і виллав єї на жебрака. За хвильку жебрак вже не жив, видко що жарт чи злоба а на всякий случай брак серця Чесняка і єго помічників прискорили смерть бідного чоловіка.

— **Забули бідні.** Послїдного втірка приплив транспортовий корабель „Вініфредіян" з другим канадийским кінним полком піхоти з полудневої Африки до Ґаліфаксу, а місто на повитанє полку придумало а радше мусїло придумати неаби який дарунок. Через якусь неосторожність (!) вибираючись в дорогу, цїлий полк забув в Дурбанї сорочки і тепер не було в чім домів вертати. Аж місто вибавило бідних з клопоту.

— **Як забезпечити хату від злодіїв.** Фаховий чоловік, бо злодій, що колись розбивав доми, подає в анґлїйскій ґазетї London Magazine раду, як забезпечувати ся від злодіїв, а коли такий фаховець і знаток радить, то годить ся єго послухати. Отже насамперед каже він, що треба під двері і з середини підсунути клин з дерева а ніякий злодій їх не отворить, хиба що вирізав би діру в дверех, де они підперті клином, але до того не возьме ся ніякий злодій, коли ще й знає, що хтось спить недалеко дверий. Ніякий злодій не увійде до хати, де кричить мала дитина, але дїти не завсїгди кричать, коли злодій лїзе. Найлїпшу службу робить малий песик. Пси на дворі мало помагають, бо їх можна ся легко позбути. Зелїзні штаби у вікнах на долинї не богато помагають, бо їх можна малою шрубовою підоймою на стільки розігнути, що они розігнуть ся так, щоби чоловік міг легко влїзти ся. Бляшанні вальковi засуви по склепах у вікнах найлїпше прикручати із середини шрубами. Також дуже важна річ, щоби виїзджаючи з дому на довший час не давати їм вигляду, як би там нїхто не мешкав; противно, треба постарати ся о то, щоби хата робила вражінє замешкалої.

— **Движиму азбуку,** або прилад до образового представлення початкової науки читаня і писаня, видану через п. Гр. Блїя до ужитку в школах народних, набути можна в **краевій витвірчо-гандлевій Спілцї приборів шкільних у Львові**, ул. Паньска ч. 21 по зниженій цїнї 8 К за комплет.

Телеґрами.

Відень 28 липня. N. W. Tabl. доносить, що справа нових скорострільних пушок рішить ся остаточно аж в марті слїдуючого року.

бію Єго, то чоловік власти хоче.... А що кромі гроший дає власть?.... Так — то.... Ну, а ти гроші приніс менї?

— Нї.... — відповів Фома. Від слів старого стало єму в голові тяжко і мутно і він був вдоволений, що бесїда перейшла наконець на поле ділове.

— Чому нї? — сказав Щуров, строго нахмуривши брови. — Речинець надійшов, треба платити....

— Дістанете завтра половину....

— Чому половину? Давай всї!

— Ми самі тепер дуже потребуємо гроший...

— А ви їх не маєте? Однак і менї їх потреба....

— Почекайте!

— Нї, брате, чекати не буду! Ти не отець! Ви всї, молокососи, то народ, на котрого спустити ся не можна.... За місяць можеш ти цїле дїло до упадку довести... а я з того страту понесу.... Ти менї завтра всї гроші дай, бо инакше векслї протестую.... У мене йде то скоро.

Фома споглядав на Щурова і дивував ся. То не був той старець, що недавно ще говорив з видом прозорливого чоловіка о дияволї.... І лице і очи у него тоді иншї були, а тепер дивив ся він твердо, уста єго усьміхали ся безмилосердно а на щоках коло ніздрій захланно дрожали жилки Фома видів, що коли не заплатить єму в речинци, він дійстно не пощадить єго і сейчас споганить фірму протестом векслів....

— Що, видко дїла зле йдуть? — усьміхнув ся Щуров. — Ну скажи правду, десь розсипав батьківскі гроші?

Фомі захотїло ся виставити старого на пробу.

— Інтереси не дуже сьвітлі.... — сказав він хмурячи ся — нема ніяких замовлень.... задатків не дістали-смо.... ну якось тяжко йде.

— Та-ак!... Може помочи, чи що?

— Зробіть ласку.... відложіть речинець заплати на пізнїйше — попросив Фома, скромно спустивши очи.

— Гм ... чи з дружби вітця маю помочи? Але-ж добре, поможу.

— А на як довго відложите? — запитав Фома.

— На пів року....

— Дуже дякую....

— Нема за що.... Одинайцять тисяч шістьсот рублів будеш менї винен.... Ти ось що.... перепиши менї векслї на пятнайцять тисяч, заплати проценти від тої суми наперед... а на забезпеченє я від тебе возьму лист заставний на оба твої судна....

Фома став з крісла і усьміхаючись промовив:

— Пришлїть завтра векслї.... я їх вам цїлком вирівнаю,...

Щуров також тяжко підняв ся з крісла і не спускаючи очий під насьмішливим поглядом Фоми та спокійно потираючи собі груди, сказав:

— І так також добре....

— Спасибіг.... за ласку....

— Що там! Не даєш ся ти.... а я би тобі впрочім зробив прислугу! — лїниво промовив старий і заскалив зубами

— Ну, так! попасти в ваші руки....

— Тепло буде....

— Загрієте.... Нема що говорити....

— Але буде вже досить того молодче! — строго сказав Щуров. — Хоч ти думаєш о собі, що ти не дурний ... однако то ще завчасно. Ти у мене нїчого не стратив, а вже став чванити ся! А ти перше виграй що у мене.... тогди танцюй з радостию.... Бувай здоров! А гроші на завтра приготови....

— Не бійте ся.... Будьте здорові!

— З Богом!

Коли вийшов за двері комнати, Фома учув, як старий зївнув протяжно і сильно а потім заспівав охриплим басом:

— Ми-ило-осердия двері отверези нам, благосло-венная Богородице....

Фома уніс з собою від старого роздвоєне чувство: Щуров і подобав ся єму і був для него опротивілий. Він згадав слова старого о грісї, думав о силї віри єго в милосердиє Бога і старий взбуджував в нїм чувство, подібне до поважаня.

„Також той говорить про житє.... і він знає свої гріхи, а не плаче і не нарікає.... Згрішив, то й буду відповідати.... Ну так. А она? — Він думав о Мединьскій, а серце єго з туги стиснуло ся.

„А она кає ся.... не поймеш у неї, чи нарочно она то робить.... щоби від суду ухилити ся, чи в самім дїлї у неї серце болить.... Хто, каже він, кромі Бога, моїм судиєю? Так і єсть...."

Фомі здавало ся, що він завидує Ананію, але скоро нагадав собі забіги Щурова обрабувати єго. Се викликувало в нїм відразу до старого; він не міг погодити своїх чувств і здивований усьміхав ся.

— Отже був я у Щурова!... — сказав він, прийшовши до Маякина і саджаючи ся за стіл.

Маякин в засмарованім халатї і з рахунками в руках нетерпеливо перекинув ся в своїм шкіряним кріслї і оживлено промовив:

Берлин 28 липня. З добре поінформованих жерел доносять, що цісар Вільгельм з'їде ся з царем в Ревлю дня 4 серпня с. р.

Берлин 28 липня. Після Volks-Ztg. на жаданє цісаря Вільгельма не буде в Познани нїякого принятя крім войскового. Цісар, коли єму предложено проєкт торжества, зажадав, щоби повитанє мало чисто войсковий характер.

Каір 28 липня. Вчера сконстатовано тут 93 нових случаїв холєри. Після урядового справозданя було тут в двох послїдних днях 133 нових случаїв холєри.

Рим 28 липня. Patria доносить, що італїяньска ескадра припливе дня 30-ого с. м. до Тріполїса, де для неї на приказ із з Константинополя лагодять торжественне повитанє.

Вашінґтон 28 липня. Посол сполучених держав в Порт-о Пренс, столици републики Гаїті доносить, що на цїлім острові вибухла межиусобиця. Провізоричне правительство розвязано.

Букарешт 28 липня. З причини нового случаю джуми, наложено на все, що приходить з Одеси, карантану, і заряджено замкненє портів Констанца і Манґалія.

Видання

Руского педаґоґічного Товариства.

у Львові, ул. сьв. Софії ч. 9а).

Видання без образків.

*Молитвенник народний 30 сот., в полотно оправлений по 4 сот. **Др. Л. Кельнер:** Коротка історія педаґоґії 60 с. ***Китиця желань** 2. розширене видане 40 с. ***Читанка** ч. I., III., IV. опр. по 40, без оправи по 20 с. ***Ів. Левицкий:** Попались. Різдвяні сцени 20 с. ***Вол. Шухевич:** Записки школяря 40 сот. ***Тарас Шевченко:** Кобзар для дїтий 30 с. **Гордїєнко:** Картагинцї і Римляни 20 с. ***Юлїй Верне:** Подорож довкола землї 1. Кор. 20 с., опр. 1 кор. 50 с. **Др. Мих. Пачовский:** Замітки до науки рускої мови 60 с., Билини і думи 20 с. **Дзвінок** з р 1894 4 К. **Др. Мандибур:** Олимпія 40 с. **Віра Лебедова:** Гостинець дїтям 50 с. ***Василь В-р.** Джонатан Свіфт. Подорож Ґулївера до великанів 50 с. ***Мальота:** Без родини 80 с., опр. 1 К. 10 с. ***А. Глодзїньский:** Огород шкільний 1 К. 20 с

Книжки, назначені **зьвіздкою**, *апробовані Радою шкільною* на нагороди пильности до шкіл народних, Інститутка і Шекспір в повістках до шкіл видїлових, а „Огород шкільний" поручений до біблїотек шкільних.

Замовляти можна в товаристві педаґоґічнім у Львові ул. сьв. Софії ч. 9 а, в книгарнї Наукового Товариства імени Шевченка, ул. Чарнецкого ч. 26. і в книгарнї Інституту Ставропигійского ул. Руска ч. 3.

Хто купує книжки на суму 10 К і висше в самім товаристві, дістає 10% рабату. Видання ілюстровані ч. 96—100 продає ся без рабату.

Книжки висилає ся за готівку або за послїплатою.

При замовленях треба дочислити оплату почтову.

Образкові видання.

*Зьвіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот. *Забавки 20 сот. *Менажерия 20 сот. *Квіточка 40 сот. *Віночок 40 сот. *Забавки для дїтий 80 с. *Нашим дїтям ч. I. 80 с. *Нашим дїтям ч. II. 80 с. *Дїточі вигадки **ч. I.** 60 с. *Дїточі вигадки ч. II. 60 с. *Наші зьвірята 80 с. *Казки народні ч. 1 і 2 по 50 с., разом опр. 1 К. 30 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., разом опр. 2 К. 90 с. *Байки Брянчанїнова 30 с. *Робінзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. ***Мірон:** Пригоди Дон Кіхота (друге видане) 80 с., опр. 1 К. 10 с. *Байки братів Ґрімів 50 с. Дїтвора 1 кор. Зьвірята домашні 80 с. Приятелї дїтий 1 кор. 20 с. Ах яке хороше 2 кор. Для розривки 1 кор. 20 сот. ***Ґете-Франко:** Лис Микита (трете цїлком змінене видане) 1 кор., опр. 1 кор. 30 сот.

— Налий єму чаю, Любо! Розказуй, Фомо!... О девятій мушу іти на раду громадску, оповідай скоро!

Фома, посьміхуючи ся, оповів о тім, як Щуров предложив єму переписати векслї.

— Ох! — скрикнув Яков Тарасович, з пожалуванєм потрясши головою. Всю відправу зіпсував мені, брате! Чи можна так прямо вести дїла з чоловіком? Тьфу! Чорт мене натхнув післати тебе! Треба самому було піти.... Я би єго на палець був накинув!

— Ну, ледви чи! Він говорить: я дуб....

— Дуб? А я пила!... Дуб! Дуб дерево добре, але овоч єго лише свиням придатний.... виходить з того, що дуб просто дурний....

— Але, все одно, платити мусимо....

— З тим не кваплять ся розумні люди.... А ти готов бічи, щоби гроші віддати... Красний купець!

Яков Тарасович був дуже невдоволений зі свого похрестника. Він морщив чоло і сердито приказав донцї, що мовчки наливала чай:

— Присунь менї цукор.... видиш, що не можу дістати....

Лице Люби було бліде, очи мутні, а руки у неї порушали ся вяло і незручно.... Фома глядів на ню і подумав:

„Яка она смирна при вітци!...

— О чім він говорив з тобою? — спитав Маякин.

— О гріхах....

— Ну, певно! Всякому чоловікови своя річ дорога.... а він фабрикаит гріхів.... Давно вже плачуть за ним і на каторзі і в пеклї, тужать, ждуть і не можуть діждати ся єго...

— З силою говорить він, — задумчиво сказав Фома, помішуючи чай в філїжанцї.

— Мене висьмівав? — спитав Маякин. і глумливо скривив лице.

— Ая....

— А ти що на то?

— А я.... слухав....

— Гм.... а що ти чув?

— Сильному, казав він, простить ся, а слабому нема прощеня....

— Гадавбись, що то велика мудрість!... Се навіть блохи знають....

Згірдне поведенє хрестного вітця взглядом Щурова подразнило Фому і він глядячи в лице старого, з усьмішкою сказав:

— А вас він не любить. ..

— Мене, брате, нїхто не любить! — з гордостию сказав Маякин. — І не ма причини любити мене, я не дївка.... Але зате шанують мене.... А шанують лише тих, кого боять ся....

І старий чванливо моргнув до похресника.

— Він говорить з силою.... — повторив Фома. — Нарікає.... каже, що правдиві купцї вимирають.... Всїх людий, мовляв, учать одною наукою, щоби всї були однакові і однакове лице мали. ..

— Гадає він, що так не повинно бути?

— Здає ся, що так гадає....

— Ду-урак! — згірдно протягнув Маякин.

— А чому? Скажіть, чи то добре? — спитав Фома, недовірчиво споглядаючи на хрестного вітця.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1902 після середно-європ. год

посп. відходить	особ. відходить	Зі Львова
		День
	6·25	До Станиславова, Підвисокого. Потутор
	6·35	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Ковови
	6·30	„ Підволочиск з Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Сколього, Лавочного від 1/7 до 15/9.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск з гол. двірця
	10·35	„ Іцкан, Сопова, Берґомету
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від 1/7 до 15/9 в недїлї і сьвята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від 7/5 до 10/9 в недїлї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від 1/5 до 30/9.
	3·15	„ Янова від 1/5 до 15/9.
	3·20	„ Зимноводи від 18/5 до 15/9.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·45	4·15	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Констанцнї, Букарешту
	8·16	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	6·25	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·20	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від 15/6 до 15/9.
	6·30	„ Янова від 1/5 до 15/9 в будні дни
	6·35	„ Лавочного Мункача, Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя з гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	10·05	„ Янова від 1/5 до 15/9 в недїлї і сьвята
	10·30	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	11·—	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова з Підзамча

посп. приходить	особ. приходить	До Львова
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від 1/5 до 10/9.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	10·25	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	1·23	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
	4·40	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·35		„ Підволочиск на гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підзамче
	5·35	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5·40		„ Чернівців
	3·14	„ Брухович
		Ніч
	12·05	З Сколього, Калуша, Борислава
12·15		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	10.03	„ Янова від 1/5 до 31/5 і від 16/9 до 30/9 що дня, а від 1/6 до 15/9 в недїлю і сьвята
	7·04	„ Брухович від 7/5 до 30/6 і від 16/8 до 10/9.
	8·50	„ Брухович від 1/7 до 15/9 що день
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·30	„ Янова від 1/6 до 15/9.
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Ковови, Підвисокого
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·38	„ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочного. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від **6-ої** години вечером до **5-ої** години **59** мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В містї видають білети їзди: Звичайні білети аґенция часописий Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красіцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ІНСЕРАТИ.

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).